

El President Macià és mort

Durant aquests quinze dies que AURORA no ha sortit, han succeït un seguit d'aconteixements de força importància política. També tenim de lamentar-ne un de ben trist, la mort de Francesc Macià Llusà, primer President de la Generalitat de Catalunya, de la Catalunya que mercès al seu noble gest i abnegat sacrifici, avui té un Estatut d'Autonomia, que si bé no es complert, ens permet legislar en les qüestions podriem dir-ne més vitals per a la bona marxa del nostre poble.

I així es deu en gran part a n'en Francesc Macià. Per Catalunya sapigué anar a l'exili, tenint que deixar els seus, ja que l'amenaça de la presó o de la mort es fornava damunt seu.

En els últims temps de la Dictadura, quan abatere el Borbó era l'obligació de tota consciència digna i honrada, Ell, i amb Ell tots aquests mil de ciutadanes i ciutadans que la seva venerada figura tenia captats, representats en el Pacte de Sant Sebastià, aconseguïen donar el primer impuls a l'autonomia de Catalunya; i uns mesos més tard, al proclamar la República a Catalunya, consolidava la seva obra.

Com a republicans i també com a catalans, ens considerem satisfets de lo que el nostre inolvidable primer President feu per la República i per Catalunya.

En car que ideològicament pensem un xic diferent d'ell, no entrarem per res en si era així ni si havia estat lo altre. La nostra intenció, al escriure aquestes ratlles, es ben diferent. Durant aquests dies, plomes més autoritzades que la nostra, ja ho han fet i comentat.

Solsament ens limitem a retre l'homenatge qu'es mereix l'home que sapigué jugar-s'ho tot per la seva idea, i que lluità i vencé fins a conseguir que fos una realitat.

Francesc Macià Llusà, primer President que fou de la Catalunya Autònoma, ha passat a l'Historia amb la seva obra, quasi bé realitzada. El seu cadàver ha abaixat a la tomba. E. P. D.

B.

Blanes, gener 1934.

Los radicales en el Poder

El Partido Republicano Radical ya está en el Poder; hogaño el Pavo Republicano, evocado por don Alejandro, ha sido una realidad feliz para el Partido; para el Partido, y para España. Presagio de días mejores, los valores han subido algunos enteros; a la atroz desconfianza de pasados días, ha sucedido una dulce calma que lleva a los corazones unas chispas de esperanza; esperanza, bienhechora esperanza en un porvenir mejor.

* * *

¡El sacrificio de Lerroux! Ahí está, claro, patente, el hondo sacrificio del gran laico, que por la tranquilidad de su país, transige y tolera.

El sacrificio de Lerroux no lo ven, o no lo quieren verlo, quienes no saben de los surcos que dejan unas ideas clavadas hondo, muy hondo, en el corazón del gran patriota.

Y el sacrificio de Lerroux lo comprendemos más intensamente sus amigos, sus soldados, cuanto más la calumnia devora, cuanto más el tiempo va pasando aleccionador y monótono, mostrándonos la intensidad del mal y la grandeza del sacrificio...

JUAN BONET

Blanes, diciembre.

Macià

En l'aniversari d'un Crist, Macià ens deixa. Ell, també, tingué quelcom de martire, de perseguit, de Crist.

Fou en l'època afrosa de la monarquia, ón totes les idees, adhuc les més inofensives, eren intolerades. I en aquell ambient de persecució i d'odi, Macià, a Catalunya, com Gandhi a la India i com De Valera a Irlanda, esdevingué precursor i apòstol.

En un règim de comprensió, de tolerància i de respecte, ja es fa més difícil conquerir l'auriola del martirologi i de la popularitat. I es fa més difícil, perquè els pastors es converteixen en elements de govern i al plasmar llurs idees a la pràctica, la realitat ens ensenya que una cosa és el que hom anhela i altra el que permet la capacitat del poble, o les necessitats veritables del poble.

No volem, ara, fer cap retret a Francesc Macià. Davant del Misteri sagrat de la mort, ens descobrim respectuosos i plorem, amb Catalunya, el traspàs de l'home lluitador i apassionat que va proclamar a Barcelona la República el 14 d'Abril de 1931.

POBLE DE BLANES

Per la present es convida a tots els ciutadans i ciutadanes que tinguin un sentir republicà i lliberal, a la reunió que per parlar de la propera lluita electoral del dia 14, tindrà lloc al saló d'actes de la «Casa del Poble», el pròxim divendres dia 12, a les 8 de la vetlla.

CIUTADANES I CIUTADANS: Per la República, per la pau i tranquil·litat de Blanes i per una justícia social, no deixeu d'assistir-hi.

EL COMITÉ.

AGRICULTOR:

Quan votis pensa que aquell paper pot ésser la teva propia sentència.

Recordat dels anys de la Monarquia i comparals amb l'actual moment.

Pensa que la República t'ha redimit fent que no puguin treure't de la terra que treballes.

Que t'ha abaixat els lloguers dels camps i de les cases.

Que t'ha donat Lleis que són per a tu la garantia d'un pervindre esplendorós.

Que els teus fills tenen l'escola gratuita.

Per conservar tot això, i per lo molt que encara necessites **VOTA LA CANDIDATURA DE COALICIÓ D'ESQUERRES.**

A. BASEDA -

OLIS PURS D'OLIVA
Avinguda Icaria, 204 i 206

- Barcelona

